

Predica de la Krefeld

Duminică, 2 octombrie 2011, ora 10

Ewald Frank

Bine ați venit în scumpul Nume al Domnului nostru! Cred că astăzi suntem adunați în acest loc în Numele Domnului din 16 națiuni diferite ca să ascultăm și să credem Cuvântul Lui, astfel încât să primim învățătură și călăuzire în Cuvântul lui Dumnezeu, căci pentru aceasta ne-a fost dăruit. Îi salutăm și pe toți aceia care sunt conectați prin internet. Domnul să binecuvânteze poporul Lui de pe întreg pământul!

Ieri am uitat să transmitem salutările deosebite din partea fraților și surorilor din România, și anume ale bisericii din Hunedoara, din partea fratelui Tibi; Domnul Dumnezeu să-l binecuvânteze pe el și întreaga adunare locală. Salutări [...]. Astăzi au fost primite 12 mesaje electronice cu salutări, și apeluri telefonice. Fratele din Congo a adus un bilet cu saluturi din diferite locuri și biserici. Am primit apeluri telefonice din partea fratelui Michael din Johannesburg, din partea fratelui Joseph din Kinshasa, din partea fratelui Paul Niaghy din Nairobi; fratele Schmidt ne-a adus salutări din Moscova, Ucraina și Karaganda.

Este pur și simplu minunat că toți au posibilitatea să fie conectați prin internet. Noi am subliniat întotdeauna importanța primirii legăturii cu lucrarea lui Dumnezeu. Cel mai important aspect, în fiecare timp, în fiecare generație a fost acela de a nu pierde legătura cu lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ.

În scrisoarea circulară din octombrie am subliniat faptul că Domnul a lucrat mereu mai departe. După ce încoronarea slujbei lui Moise a ajuns la sfârșit, Dumnezeu a lucrat mai departe. După aceea am prezentat cum Domnul a binecuvântat slujba lui Ioan Botezătorul,

întorcând inimile copiilor lui Dumnezeu într-o stare corectă, pentru ca ei să poată crede așa cum spune Scriptura, așa cum spune Cuvântul: „*ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.*” (Luca 1.17). Aceasta s-a întâmplat cu fiecare slujbă pe care Domnul a dăruit-o prin har.

De asemenea am prezentat slujba lui Pavel. Pe el Dumnezeu l-a putut folosi ca scriitor principal al Noului Testament, ca fiecare temă, cea cu privire la Biserică, la frați, la surori, la căsătorie și la familie, fiecare temă a fost scrisă, și toți pot citi ceea ce Dumnezeu are să ne spună fiecăruia, personal. Este de-a dreptul mareț faptul că Dumnezeu ne-a păstrat Cuvântul Lui.

Cine citește cum a luat naștere Noul Testament, cum mai întâi epistolele au fost trimise încolo și înapoi și citite în biserici, și înainte de a fi strânse într-un tot unitar a mai trecut ceva timp. Dar Dumnezeu a avut grijă ca acest Cuvânt al Lui să ne rămână și nouă ca noi să găsim în El orientarea duhovnicească, și acest fapt este har. Toți au Biblia, toți din creștinism au Biblia, însă întrebările sunt: Cui poate Dumnezeu să-i vorbească prin Cuvântul Lui? Cui îi devine Cuvântul scris un Cuvânt viu, descoperit? Unde este Duhul lui Dumnezeu lucrător ca să ne călăuzească în tot adevărul?

Dacă noi mergem la Geneza 1, putem citi că Duhul lui Dumnezeu S-a mișcat deasupra adâncului și apoi Dumnezeu a vorbit. Dacă Duhul lui Dumnezeu nu este peste Biserică atunci chiar și cea mai bună vestire este fără folos. Duhul lui Dumnezeu trebuie să fie prezent. Acest Duh a fost revărsat de Rusalii și rămâne în Biserică până când noi vom trăi desăvârșirea și vom fi luați sus la Domnul.

Noi de fiecare dată am privit și situația Israelului; astăzi o vom face foarte pe scurt. Dar aceasta este făgăduința principală a Domnului nostru. Domnul nostru a spus că vor fi războaie și vești de războaie, strâmtorare și ne-a vorbit de nedreptatea care va exista pretutindeni, a spus că vor veni proroci mincinoși care vor duce în eroare pe mulți. Dar, apoi a urmat făgăduința principală: „*Când vedeți că smochinul frăgezește și înfrunzește, ... să știți că izbăvirea voastră se apropie*”.

Frați și surori, astăzi noi suntem adunați în acea țară în care a fost adus cel mai mare necaz peste poporul lui Dumnezeu. Eu m-am gândit că mâine va fi ziua unificării Germaniei. De fapt, ar fi trebuit să fie în data de 9 noiembrie, dar în 9 noiembrie 1938 a fost o zi deosebită: 1.400 de sinagogi și case ale iudeilor au fost arse și totul a fost numit „al Treilea Reich” (a Treia Împărăție). De ce „al Treilea Reich” (a Treia Împărăție)? De ce vorbește prorocul Daniel în cap. 7, despre împărăția a patra care va stăpâni tot pământul? Foarte pe scurt, pe 1 aprilie 1933 primul anunț făcut a fost: „germani, nu mai cumpărați de la evrei!” Așa a început totul, și apoi 6 milioane de evrei au dispărut; totul s-a întâmplat în timpul celui de-al Treilea Reich (a Treia Împărăție). Frați și surori, noi cei care suntem adunați astăzi, în acest loc, putem mulțumi Domnului. Una din întrebările pe care i le-am pus fratelui Branham a fost: „frate Branham, este un blestem peste Germania din cauza necazurilor pricinuite evreilor?” Aceasta ardea în inima mea.

După anul 1945, toate cercurile de rugăciune, fie bisericile sau bisericile libere au avut ore de rugăciune în care au cerut iertare lui Dumnezeu pentru ceea ce li s-a făcut evreilor. Tatăl meu a găzduit evrei, și el însuși era să fie împușcat, dar primarul a intervenit pentru el. În cele din urmă m-am gândit: „Oare este un blestem peste țara noastră”? Printre alte întrebări adresate fratelui Branham a fost și aceasta. Iar răspunsul lui a fost unul scurt și foarte clar: „frate Frank, peste Germania nu este niciun blestem. Dumnezeu va trage la răspundere pe cei vinovați”. Așa este: Dumnezeu nu va pedepsi un popor întreg pentru ceea ce au făcut o mână de oameni.

Eu o subliniez încă o dată: pentru noi, poporul Israel este poporul ales al lui Dumnezeu. Și numai din pricina noastră Dumnezeu a orbit o parte dintre ei pentru ca ochii noștri să fie deschiși, și aceste ramuri de măslin sălbatic să fie altoite în măslinul natural. Dumnezeu are planul Lui de mântuire.

Ceea ce mă mișcă încă este când mă gândesc la ce s-a scris în istorie; și acum se aude din nou că toată lumea arabă nu mai dorește produse evreiești și nu trebuie să mai facă ceva comerț cu Israelul. Cum s-a mai spus odinioară: „Nu cumpărați de la iudei!”, la fel se procedează și acum, făcându-se propagandă internațională, astfel încât

Israelul să fie izolat de întreaga lume. Am adus harta împrejurimilor Israelului și a întregii lumi arabe. Lumea arabă care înconjoară Israelul este de 950 de ori mai mare decât minusculul Israel. Trebuie să marcezi cu roșu ca să poți vedea țara Israel, așa de mică este ea. Și totuși ei doresc să mai împartă această țară mică. Și în acest punct se împlinește Scriptura, că Dumnezeu va trage la răspundere pe toți aceia care au împărțit țara Lui.

În ceea ce privește Israelul, noi îl binecuvântăm în Numele Domnului. Si noi știm că timpului trece, și așa cum a scris Pavel: când numărul deplin al neamurilor va intra în Biserică, atunci Israelul va fi mântuit în întregime; căci din Sion va veni Salvatorul. Totul este scris în această Carte prețioasă și sfântă. Noi suntem mulțumitori din adâncul inimilor fiindcă Dumnezeu ne-a dăruit har ca să trăim acum și să fim părtași acum la ceea ce face El în timpul nostru.

Referitor la slujba fratelui Branham, eu doresc să spun că Dumnezeu trebuia să adeverească ceea ce făgăduise, pentru că El păzește asupra Cuvântului Său ca să împlinească ceea ce a făgăduit. El trebuia să trimită un proroc la sfârșitul zilei mântuirii, înainte ca să înceapă ziua Domnului în care soarele se va preface în întuneric și luna în sânge. De aceea putem spune că fratelui nostru iubit i-a fost dată această trimitere misionară: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos, tot astfel tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de a doua venire a lui Hristos”.

Dumnezeu mi-a dăruit marele privilegiu de a fi martor ocular și auditiv al acestei trimiteri dumnezeiești. Apreciez și Îi sunt recunoscător pentru acest fapt, dar în această legătură este și o răspundere foarte mare: să dau mai departe Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în forma originală, căci numai Cuvântul lui Dumnezeu va împlini scopul pentru care a fost trimis. Nu este scris: „Ceea ce va împlini prorocul”, însă este scris: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod*” până nu va împlini scopul pentru care L-am trimis. Nu un bărbat al lui Dumnezeu, nu un proroc sau un apostol, ci Cuvântul lui Dumnezeu, pe care noi îl purtăm, va împlini scopul Lui pentru care a fost trimis și în timpul nostru.

Apoi ajungem la punctul în care citim versetele biblice care vorbesc despre revenirea lui Isus Hristos, chemarea afară, despre punerea deoparte, pregătirea și despre fundamentul pe care noi am fost zidiți din nou, așa cum a scris Pavel în 1 Cor. cap. 3: „*eu am pus temelie ... nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă*”. Dumnezeu ne-a întors la acest fundament original, la această temelie originală. El vorbește și astăzi: „*Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu o vor birui*”. Făgăduința din Ioan 14 rămâne valabilă și noi ne bucurăm de faptul că Domnul va reveni așa cum a făgăduit El. Haideți s-o citim, astfel ca toți să știe că așa este scris.

Citim din Ioan 14 de la v. 1 la 3: „*Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine*”. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți traducătorii! Vers. 2: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce...*” Aleluia! „*Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Totul este foarte clar, foarte limpede, nu mai sunt necesare alte lămuriri.

În 1 Ioan 2.28, apostolul și omul lui Dumnezeu a notat ce se va întâmpla la revenirea Domnului. Citim 1 Ioan 2.28: „*Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală, și, la venirea Lui* („*revenirea Lui*” – este scris în lb. germană), *să nu rămânem de rușine și depărtați de El*”. Aici pur și simplu trebuie să-mi stăpânesc lacrimile, „*...la revenirea Lui*” să nu rămânem de rușine și depărtați de El, să nu venim prea târziu în fața unei uși închise și bătând la ușă să spunem: „*Doamne, deschide-ne!*”

Deci, vestirea care are loc acum este gândită și îndreptată spre aceia care s-au pregătit, care doresc să meargă cu Domnul tot drumul credinței și al ascultării dedicându-și viețile lui Dumnezeu și care primesc prin har Cuvântul Lui ca lumină a picioarelor lor, și ascultă ce are să spună acum Bisericii Duhul: „*...să avem îndrăzneală, și, la venirea Lui, să nu rămânem de rușine și depărtați de El*”. Ce dorești tu iubit frate și scumpă soră? Unde dorești tu să fii la revenirea Domnului? Bineînțeles că doriți să fiți printre aceia despre care este

scris în Matei 25 v. 10: „cei ce erau gata, au intrat cu El în odaia de nuntă, și s-a încuiat ușa”.

După înmormântarea fratelui Branham am vărsat multe lacrimi. La întoarcere eu I-am spus Domnului: „Iubite Domn, eu doresc ca toți aceia care ascultă Cuvântul Tău din gura mea și-l vor crede să-i văd din nou la răpire”. Eu doresc să-i revăd la răpire pe toți aceia care vor auzi Cuvântul Tău din gura mea și-l cred. Și eu aceasta o cred. Eu cred că voi toți ați înțeles că nu fratele Branham sau fratele Frank sau oricare altul ar avea ceva de spus, ci Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său. Această oră și această perioadă de timp este cea mai măreață și mai puternică din tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Haideți ca noi să primim acest verset în inimile noastre și să spunem, nu este nevoie s-o spuneți cu glas tare, dar spuneți-o în inimile voastre: „Iubite Domn, eu doresc să fiu din rândul acelor care sunt gata, ca la revenirea Ta să intre cu Tine la ospățul de nuntă. Nu vreau să fiu printre aceia care vor bate dezamăgiți la ușă pentru că au rămas în urmă”. Este de neînchipuit câtă disperare și câtă suferință va veni peste toți aceia care vor fi venit prea târziu, bătând mai apoi la ușă după ce răpirea a avut loc.

Și apoi ne ducem cu gândul la cuvântul din Apoc. 3:20: „Iată, Eu stau la ușă, și bat”. Astăzi El stă în fața ușii inimii tale și a inimii mele, și toți aceia care aud glasul Lui și deschid ușa inimii lor, la aceia El intră acum și ia cina cu ei. Dar toți aceia care nu-I aud acum glasul și nu iau seama că El bate, ei vor bate la sfârșit pentru că vor fi venit prea târziu.

Haideți s-o primim în inimile noastre și să mai spunem încă o dată: „Iubite Domn, ajută-mă ca eu, prin har, să fac parte din ceata întâilor născuți care sunt pregătiți la revenirea Ta pentru a intra cu Tine la ospățul de nuntă”. Este aceasta dorința noastră a tuturor? Spuneți „Amin”! Amin. De aceea noi venim de pretutindeni, de aproape și de departe, și de aceea acest mesaj dumnezeiesc, ultima strigare ajunge în toată lumea.

Citim din 1 Ioan 3, primele 3 versete; 1 Ioan cap. 3 de la v. 1: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui

Dumnezeu! Și suntem". Noi nu numai că purtăm numele, noi nu doar spunem că suntem copii ai lui Dumnezeu, ci noi și suntem, fiind născuți din nou la o nădejde vie și astfel am devenit copii ai lui Dumnezeu, prin har. Primiți-o în inimile voastre: să ne numim copii ai lui Dumnezeu, și noi chiar suntem, chiar suntem! Tu ești un copil, noi suntem copii ai lui Dumnezeu! Apoi Ioan continuă: „*De aceea lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El*”.

Am fost noi recunoscuți în acest oraș, în țara aceasta, de vreo biserică sau biserică liberă? Nu! Biserica lui Isus Hristos este o Biserică chemată afară, pusă deoparte, o adunare a sfinților care ascultă și cred Cuvântul lui Dumnezeu, urmându-L pe Domnul în toată credincioșia. Nu se sfătuiește cu trup și sânge, căci ea a auzit glasul Domnului.

Iar apoi în vers. 2, încă o dată accentuarea: „*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă*”. Iar acum vine fericirea: „*Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este*”. Aceasta este mântuirea deplină, aceasta este Evanghelia deplină! Aici vedem scopul de a fi asemenea Lui, Mântuitorului. El S-a făcut asemenea nouă, a devenit trup de carne, la înfățișare a fost găsit om, Și-a dat viața pentru noi, pentru ca în ziua revenirii Domnului nostru să fim transformați în chipul Său și în veșnicie să fim la Domnul ca fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Acum vine conținutul de o mare importanță, în v. 3: „*Oricine*” – fără excepție – „*are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat*”. Un cuvânt foarte important: „*Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat*”. „*Curățați-vă, cei ce purtați vasele Domnului!*” (Isaia 52.11).

Ar mai fi multe cuvinte care ar putea fi spuse și citite în acest context. Cât de prețioasă este fiecare exprimare! Nu doar să ne numim copii ai lui Dumnezeu, ci noi suntem copii ai lui Dumnezeu. Nădejdea noastră este că la revenirea lui Isus Hristos și trupul va fi transformat, noi vom primi un trup de înviere și vom fi mereu la Domnul. Ceea ce

a fost stricat în Grădina Eden a fost reparat pentru totdeauna și noi vom fi veșnic la Domnul.

Haideți să primim în inimile noastre și acest verset, v. 3: „*oricine*” – nu unul sau câțiva – ci „*oricine*” – oricare frate și oricare soră – „*Oricine are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat*”. De-a dreptul măreț!

În 1 Cor. cap. 15, avem descrierea a ceea ce se va întâmpla la revenirea Domnului. Când frații spun că: „Domnul a venit deja”... Nu îndrăznesc să exprim astfel de nebunii, dar ultima a fost: „Hristos, Domnul nostru ar fi venit pe pământ, în timp ce fratele Branham a fost pe pământ fiindcă Domnul a fost pe pământ atunci când Ioan Botezătorul și-a avut slujba lui”. Eu aș dori ca un astfel de frate care a făcut o asemenea afirmație să treacă prin biroul meu. Vă dați seama ce ar trebui spus.

Oare Ioan Botezătorul după ce și-a isprăvit slujba lui și a fost decapitat, a fost el de față când Domnul și Mântuitorul nostru a murit pe cruce? Nu! El era deja de mult în slavă. Fratele Branham nu trebuie să fie de față, dar noi trebuie să fim chemați afară și pregătiți ca să fim de față la revenirea Domnului. Această temă este măreață pentru că este legată doar cu realitatea dumnezeiască.

În 1 Cor. 15, citim de la v. 20: „*Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om (,printr-un om” – este scris în lb. germană), tot prin om a venit și învierea morților. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; – acum vine – dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos*”. Amin! Aleluia! Aceia care aparțin lui Hristos la revenirea Lui.

Vers. 24: „*În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere*”. Cine citește mai departe va observa că abia în timpul Împărăției Sale, chiar și ultimul dușman va fi pus ca așternut al picioarelor Sale; așa este scris în v. 25.

Vers. 25: „*Căci trebuie ca El să împărățească*” – ca Împărat, nu ca Mântuitor, nu ca Mielul lui Dumnezeu – „*până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale*”. Vers. 26: „*Vrăjmașul cel din urmă,*

care va fi nimicit, va fi moartea". Aceasta este treaba Domnului nostru. El va face totul așa cum a făgăduit și a planificat. Răspunderea noastră constă în faptul ca în acest timp noi să luăm în serios Cuvântul lui Dumnezeu, nu doar să-l ascultăm, ci să-l împlinim.

Nu demult noi am subliniat faptul că în Evanghelia lui Ioan cap. 15, v. 14, Domnul nostru a spus: „*Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu*”. Ca să fim prietenii lui Dumnezeu trebuie să facem ceea ce ne-a poruncit El. Ioan 15.14: „*Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu*”; tot ce ne poruncește Domnul. El a dat trimiterea misionară și a poruncit: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ*”, de aceea: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia ... Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit*”. Și astăzi poate avea loc un botez. Domnul a spus prin Cuvântul Lui cele necesare pentru vestire, și toți aceia care primesc credința vor face ceea ce a spus El. „*Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu.*” Voi știți unde trebuie să se facă legătura cu acest verset.

Aici în 2 Cor. cap. 6, Domnul ne poruncește să ieșim afară din toate lucrurile, să ne despărțim, să nu ne atingem de nimic necurat, și după aceea El ne va primi. Domnul nu a zis: „*Dacă vă convine, și dacă vă bucură acest lucru, puteți să vă gândiți dacă doriți să vă despărțiți sau nu*”. Domnul a poruncit: „*Voi, poporul Meu, despărțiți-vă de ei!*” Și cine se desparte? Doar acela care face parte din poporul lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor continua să meargă pe căile lor proprii.

Citim din 2 Cor. 6.16: „*Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii?*” În prima poruncă Domnul spune: „*Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ... Să nu ai alți dumnezei afară de Mine*”. Niciun chip, nici o asemănare, nici o figură a vreunui sfânt sau vreun crucifix, nimic, absolut nimic.

Haideți să citim încă o dată de la început v. 16: „*Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului cel viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu*”.

Nu doar un templu în Ierusalim, căci noi suntem Templul Dumnezeului cel viu. Trupurile noastre sunt Templul lui Dumnezeu, și noi ca Biserică suntem Templul lui Dumnezeu, locuința Duhului lui Dumnezeu, locul de descoperire al Celui Preaînalt pe acest pământ. Dumnezeu nu are un alt loc pe pământ în care să Se poată descoperi, decât în Biserica Sa. Acesta este locul în care Dumnezeu Se descoperă: „*Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor...*” Și fiindcă El umblă în mijlocul nostru și ne vorbește prin Cuvântul Lui, iar noi am recunoscut că nu un om a adus un mesaj, ci Domnul ne vorbește tuturor prin Cuvântul Său descoperit.

Citim mai departe în v. 17. Pentru că suntem Templul lui Dumnezeu și Dumnezeu locuiește și umblă în mijlocul nostru, „*De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice („poruncește” – este scris în lb. germană) Domnul*”. Nu pentru că „*poate sunteți amabili și vreți*”. Nu! „*Poruncește Domnul*”. Și când am înțeles acest lucru, că chemarea afară este o poruncă a ceasului și că Dumnezeu cheamă afară Biserica Sa din toate popoarele, limbile, din toate religiile, de pretutindeni: „*Voi, poporul meu, ieșiți afară, despărțiți-vă, poruncește Domnul*”. Ați ieșit voi afară de pretutindeni? A fost aceasta decizia voastră? Sau Domnul, prin Cuvântul Lui v-a vorbit și v-a chemat afară? Voi ați părăsit totul și nu mai priviți la ce este în urmă.

Noi știm că toți am ieșit afară din diferite biserici și biserici libere. Toate rudele mele au aparținut bisericii luterane. Străbunicul meu a purtat numele August Herman Franke așa cum s-a numit acel bărbat care a scris introducerea din Biblia luterană. Dar apoi s-a întâmplat că Duhul lui Dumnezeu a lucrat și părinții mei au trăit pocăința. Trebuie să o spun: Dumnezeu într-adevăr a lucrat pas cu pas și în cadrul familiei mele. Din biserica luterană în biserica baptistă, apoi în comunitatea „Evanghelia lui Hristos”, apoi în biserica penticostală, mai departe și mai departe.

Și astăzi mă gândesc cu mare bucurie la anul 1959, când aici pe strada Korekamp, nr. 18, eu ascultam o predică a fratelui Branham, și tatăl meu care slujea și el Cuvântului a auzit prima dată despre dumnezeire și botez, și răspunsul lui a fost: „Dacă este scris în Biblie

atunci este adevărat și atunci este valabil și pentru mine”. Și la primul botez, la baia din oraș de pe strada Gerber, tatăl meu și mama mea au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Cuvântul Domnului trebuie primit și crezut înainte să fie descoperit. Cine nu îl crede, acelaia nu i se va descoperi, dar cine îl crede acelaia i se va descoperi.

Dar vă rog, gândiți-vă la acel cuvânt: „*Domnul poruncește*”. „*Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc*”. Iar aici, Domnul poruncește: „*nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi*”. (În lb. germană este scris: „*și abia după aceea Eu vă voi primi*”). Voi sunteți Templul lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește să locuiască și să umble în mijlocul nostru. În 1 Tim. 3.15 este scris: „*Biserica este stâlpul și temelia adevărului*”. Noi credem că Dumnezeu S-a descoperit în trup și a fost făcut neprihănit în Duhul. Noi credem fiecare Cuvânt și fiecare descoperire a lui Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat.

Haideti să citim și v. 18, și după aceea continuăm cu cap. 7, primul verset. Vers. 18: „*Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic*”. După ce noi am auzit Cuvântul, după ce am ieșit afară, după ce am înțeles că este porunca acestui ceas, căci așa este scris: „*poruncește Domnul nu vă atingeți de ce este necurat, și Eu vă voi primi*”. Dumnezeu nu are nicio legătură cu vreo răstălmăcire, ci Dumnezeu este doar în Cuvântul Lui, și în Cuvântul Său noi Îl întâlnim pe El și El ne întâlnește pe noi.

Apoi în cap. 7, v. 1: „*Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, preaiubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu*”. Deci, noi n-avem voie să facem niciun compromis.

Eu mă gândesc la vechiul meu prieten Huguen Bird din Berlin, care a păzit criminalii de război în închisoarea din Spandau. Unul din prietenii mei din Statele Unite mi-a zis: „*Frate Frank, de când te-am auzit prima dată eu am știut că tu nu ești un bărbat care să facă compromisuri*”. El a adăugat: „*Tu parcurgi tot drumul împreună cu Domnul*”. Altfel nu merge. Fără compromis în tot drumul, calea mântuirii, după cum e scris:

„Parcurgeți tot drumul pe care Eu vi l-am poruncit”. Tot ce este inclus noi o credem și o urmăm.

Pe scurt, trebuie să ne oprim asupra câtorva sfaturi din Evrei cap. 6. Citim din Evrei cap. 6 de la v. 13: *„Dumnezeu, când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși”*. El nu numai că a dat făgăduința, ci El S-a jurat pe Sine însuși, a garantat că va împlini făgăduința. Este măreț! Avraam era doar un om, dar el L-a crezut pe Dumnezeu, și mai ales după ce Domnul i-a dat făgăduința și a întărit-o cu un jurământ. Ce ar fi putut Avraam să facă, decât să creadă din toată inima lui că ceea ce a făgăduit Dumnezeu se va împlini. Haideți să mai citim încă o dată v. 13 și după aceea continuăm cu v. 14.

Evrei 6.13-15: *„Dumnezeu”* – ascultați foarte atent! – *„când a dat lui Avraam făgăduința, fiindcă nu putea să Se jure pe unul mai mare decât El, S-a jurat pe Sine însuși și a zis: „Cu adevărat te voi binecuvânta și îți voi înmulți foarte mult sămânța.” Și astfel, fiindcă a așteptat cu răbdare, a dobândit făgăduința”*. *„... fiindcă a așteptat cu răbdare...”* N-a venit peste noapte. Dumnezeu a dat prima făgăduință lui Avraam pe când el a avut vârsta de 75 de ani, și după aceea a venit momentul când Domnul a zis: *„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevastă-ta va ține în brațe fiul făgăduit”*.

Frați și surori, aici este ancorată credința noastră: Dumnezeu nu a dat doar făgăduințe, ci El S-a obligat să le îplinească. Este măreț! Ești tu îngrijorat cu privire la împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu? Cum așa? Dumnezeu Și-a luat toată răspunderea că El va împlini făgăduința dată lui Avraam și seminței lui Avraam. Partea noastră este să-L credem pe Dumnezeu așa cum L-a crezut Avraam și să așteptăm cu răbdare până când vom vedea împlinindu-se ultima făgăduință.

Apoi în Evrei cap 6, v. 17 este scris: *„De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ”*. Nu ar trebui, noi toți, să ne ridicăm în picioare când auzim un astfel de

Cuvânt? Nu ar trebui, noi toți, să înțelegem ce ne-a spus Dumnezeu aici? Dumnezeu nu a vorbit doar lui Avraam, ci tuturor moștenitorilor făgăduinței, după cum e scris: *„Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori ai lui Isus Hristos”*. Nu doar lui Avraam i-a dat făgăduința și a venit cu un jurământ că o va împlini, ci și nouă, sămânța duhovnicească a lui Avraam.

Haideți să ne ridicăm în picioare și vom reciti acest verset din Evrei 6. Primiți acest verset, acceptați-! Găsiți-vă locul în Împărăția lui Dumnezeu, în Casa lui Dumnezeu, recunoașteți ziua, ceasul și mesajul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit! Ar fi bine să citim de la v. 16 ca să înțelegem mai bine contextul. Evrei 6.16-17: *„Oamenii, ce-ndrept, obișnuiesc să jure pe cineva mai mare; jurământul este o cheazășie care pune capăt oricărei neînțelegeri dintre ei”*. Nimeni nu poate veni cu o contrazicere! Este imposibil... nu la Dumnezeu!

Vers. 17: *„De aceea și Dumnezeu, fiindcă voia să dovedească cu mai multă tărie moștenitorilor făgăduinței nestrămutarea hotărârii Lui, a venit cu un jurământ”*. *„nestrămutarea hotărârii Lui,..”*

O, Dumnezeule mare, eu Îți mulțumesc împreună cu toată Biserica Ta, aici în acest loc, pentru astfel de cuvinte sfinte, dumnezeiești. Eu Îți mulțumesc fiindcă noi am devenit moștenitorii lui Dumnezeu și că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin”. Binecuvântează poporul Tău, Biserica Ta chemată afară! Binecuvântează și descoperă-Te. Îți mulțumim! Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău descoperit, sfânt și viu. Aleluia! Aleluia! Aleluia! În Numele Tău cel minunat Isus! Aleluia! Amin! Puteți să vă așezați.

Încă un Cuvânt divin din 2 Cor. cap. 1, unde ne este arătat faptul că Domnul ne-a dat făgăduințe și că El însuși păzește asupra împlinirii lor. Citim din 2 Cor. cap.1, de la v. 17 la 19: *„În luarea hotărârii acesteia, am lucrat eu în chip ușuratic? Sau hotărârile mele sunt niște hotărâri, pe care le iau în felul lumii, ca să fie în mine „Da, da” și „Nu, nu”? Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și „Da”, și „Nu”. Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine,*

prin Silvan și prin Timotei, n-a fost „da” și „nu”, ci în El nu este decât „Da”.

Și acum în v. 20: „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da”; de aceea și „Amin”, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu”. Nu fără noi, ci cu noi și prin noi. Așa cum toate făgăduințele care s-au referit la Mântuitorul nostru s-au împlinit cu El, la fel se întâmplă cu cei mântuiți.

Citim încă o dată v. 20 și continuăm până la v. 22: „În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „da; de aceea și „Amin”. Noi avem nevoie de această legătură cu Dumnezeu: „toate în El sunt „da”; de aceea și „Amin”, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu”. Fiecare făgăduință se va împlini cu noi și prin noi.

Vers. 21: „Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns este Dumnezeu”.

Frați și surori, noi ne vom ruga și mai mult astfel ca ungera sfântă să vină peste noi, și nu doar ungera, ci noi să fim pecetluiti pentru ziua revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Deci, Dumnezeu ne-a zidit în Hristos, și El este Acela care ne dăruiește ungera sfântă despre care scrie și Ioan: „după cum ungera Lui vă învață”, așa este corect înaintea lui Dumnezeu.

Vers. 22: „El ne-a și pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului”. Acestea sunt cuvinte dumnezeiești, cuvintele vieții.

Frați și surori, haideți s-o spunem din nou: noi ne regăsim în aceste cuvinte, prin har. Domnul care a zis: „Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu”, ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură. El ne-a arătat că acesta este momentul chemării afară și împlinirea Cuvântului: „Voi poporul Meu, ieșiți afară și despărțiți-vă, poruncește Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat”.

Haideți s-o spunem într-un mod smerit, fără să criticăm pe cineva. Toți ceilalți vor trece pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru. Ei vor da din cap și vor spune: „Acolo este un grup care se adună o dată pe lună, ei vin de pretutindeni și urmează învățătura

unui om din Statele Unite”. Aceasta nu este corect așa. Noi Îl urmăm pe Isus Hristos, noi urmăm Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. Domnul nostru a zis: „urmează-Mă”. Niciodată Pavel sau Petru nu au zis: „urmați-ne pe noi”. Noi Îl urmăm pe Domnul, dar noi nu trecem pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu, ci noi o primim. Noi credem că Același Dumnezeu care a chemat și a trimis pe toți prorocii și apostolii – așa cum a fost Ioan pe insula Patmos, Dumnezeu i-a arătat totul; el a fost transpus în ziua Domnului și a trebuit să scrie în tablouri și pilde; el a trebuit să noteze tot ce se va întâmpla, și Dumnezeu ne-a descoperit aceste lucruri prin Duhul Lui. Noi nu trebuie să mergem pe insula Patmos, nu trebuie să mergem în Ierusalim sau în Jeffersonville, ci noi, în prezența lui Dumnezeu, trebuie doar să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu să ni-l descopere. După aceea noi cu toții credem același Cuvânt fiindcă am fost călăuziți de același Duh Sfânt în Cuvântul adevărului.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi. Domnul a dat făgăduința: „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine,...*” (Ioan 14.3). Înaintea revenirii Domnului este dată chemarea: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare (pregătiți-vă să-L întâmpinați)*”! După aceea și mesajul chemării afară, mesajul corecturilor: înapoi la Cuvânt, înapoi la temelia originală: „*un Domn, o credință, un botez*”. Așa cum a fost la început așa este și acum la sfârșit.

Am recitat în istoria bisericilor că acel botez fals a avut loc de prima dată în anul 337 în timpul lui Constantin și că lui i-a fost făcut acest botez când era pe patul de moarte; cineva a venit și i-a stropit fruntea cu câțiva stropi de apă și a spus: „în numele Tatălui”, a stropit din nou „în numele Fiului”, și a stropit din nou „în numele Sfântului Duh”. În istoria bisericii este relatat că acesta a fost primul botez fals. Dacă au mai fost și altele nu știu, dar despre acesta este relatat. Și toată creștinătatea urmează acest model total nebiblic. De aceea datoria noastră este să predicăm vestirea originală, apostolică: credință, botez în apă și botezul cu Duhul Sfânt, să vestim totul în original și să trăim prin har. „*Voi poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei și nu vă atingeți de nimic necurat.*”

Domnul Dumnezeu să ne dăruiască har nouă tuturor ca să luăm în serios ce ne-a spus Domnul și ce are să ne spună. Dumnezeu cel viu a venit cu un jurământ, nu doar la Avraam, ci la toți fiii și fiicele lui Dumnezeu, la toată sămânța lui Dumnezeu, ca să împlinească ceea ce El a făgăduit.

Haideți ca noi să-L credem pe Dumnezeu din toate inimile noastre și să stăm într-o așteptare interioară, să ne rugăm și să credem că Dumnezeu nu vine niciodată prea târziu, că în timpul nostru El își va duce la bun sfârșit lucrarea lui de mântuire, și noi să-L rugăm pe Domnul ca să avem parte de aceasta, prin har. Eu sunt mulțumitor pentru fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și sunt mulțumitor pentru faptul că Domnul ne-a vorbit astăzi într-un mod deosebit.

Am încă o rugămintă: dacă cineva dorește să fie botezat, noi avem această posibilitate. Mai este încă scris: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit*”. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor și El rămâne dreptarul credinței și învățaturii noastre. Lui, singurului Dumnezeu în afara Căruia nu există un altul, El care ni S-a descoperit personal în Isus Hristos pentru mântuirea noastră, Lui Îi aducem cinstea acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin!

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. Cântăm cântarea „Așa cum sunt, așa trebuie să fie”. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți ascultătorii! [...].

Iubiți frați și scumpe surori, dacă v-a fost descoperit și dacă s-a împlinit și se va împlini în viețile voastre: „*Cine crede în Mine cum spune Scriptura*”. Noi credem în Domnul nostru în toate legăturile și în toate contextele și în toate punctele așa cum este scris în Scriptură. Spuneți „Amin”! Amin. Cuvântul lui Dumnezeu este lumina picioarelor noastre. Astăzi vom aduce înaintea Domnului toate dorințele noastre de rugăciune. De data aceasta avem niște cazuri foarte, foarte grele; o mamă dorește să ne rugăm pentru fiul ei, acolo unde nu mai este nicio speranță din punct de vedere omenesc. Dumnezeu să ne asculte astăzi în acest loc.

Nu doresc să uit: eu l-am vizitat pe fratele nostru iubit Russ; el salută toată Biserica, vă salută din toată inima lui. Noi suntem uniți în dragostea lui Dumnezeu și rămânem așa în vecii vecilor. Astăzi noi ne vom ruga pentru toți și îi vom aduce pe toți înaintea Domnului prin credință. Fie că este pentru tine personal, pentru rude, pentru prietenii voștri, noi astăzi ne vom ruga pentru toți. Noi vom crede, ne vom ruga împreună, și împreună vom trăi și împlinirea. Ne vom ruga și pentru toți aceia care au vreun necaz duhovnicesc; poate unii mai sunt afectați de unele lucruri, cu unele legături pământești. Astăzi Domnul ne-a dăruit o zi deosebită. Astăzi se îplinește: „*Astăzi dacă voi ascultați glasul Lui*”. Noi am auzit, am ascultat glasul Lui și am crezut Cuvântul Lui. Noi avem dreptul la toate făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dat ca să se îplinească în noi și cu noi.

Ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Eu doresc să întreb: cine are o dorință deosebită? Ridicați scurt mâna voastră. Sunt mulți, sunt mulți. În toate adunările pe care El le-a ținut când era pe pământ Domnul nu a alungat pe niciunul care a dorit ajutor sau vindecare. El a dăruit iertare, eliberare și vindecare. Același Domn este astăzi în mijlocul nostru ca să asculte și să îplinească rugăciunile noastre și să ne dăruiască tot ce l-am cerut. Haideți să cântăm împreună cântarea „Crede doar, crede doar”, și după aceea ne vom ruga împreună [...].

O, Dumnezeule mare, eu pun mâna dreaptă pe acest verset biblic din 2 Cor. 1, unde scrie că: „*toate făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, în El toate sunt „da” și „Amin”*”. De aceea noi ne aducem aminte și de cuvintele Tale, pentru că Tu nu ai dat numai făgăduințe seminței Tale, ci le-ai și întărit printr-un jurământ, astfel ca noi, astăzi, în acest loc și pe tot pământul, să știm că Tu nu ai nevoie ca să-Ți retragi vreo făgăduință, că Tu Ți îplinești toate făgăduințele Tale, chiar și făgăduința: „*Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii*”, și făgăduința: „*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor*”, și făgăduința: „*Tot ce cereți prin rugăciune, credeți că ați primit-o și vi se va da*”.

Astăzi noi credem tot Cuvântul Tău și Te rugăm rezolvă Tu toate problemele noastre. Pe cei legați Tu să-i eliberezi prin puterea lui Dumnezeu în Numele lui Isus Hristos, căci așa este scris: „*Duhul lui*

Dumnezeu Se odihnește peste Mine”. El Se odihnește și peste noi astăzi, în acest ceas, ca și noi să vestim celor prinși eliberarea și să vestim anul minunat de eliberare, în așa fel încât toți să ajungă în posesia dreptului lor.

O, Dumnezeule mare, Tu ai planificat acest ceas din veșnicie și noi Îți mulțumim din adâncul inimilor noastre pentru faptul că noi putem să ne adunăm în prezența Ta fără ca cineva să ne deranjeze ca să auzim Cuvântul Tău și să-Ți mulțumim pentru acest Cuvânt minunat din adâncul inimilor noastre, fiindcă Tu ne-ai vorbit nouă tuturor.

Noi am înțeles că Tu ne-ai poruncit să ieșim afară din tot ce nu este în concordanță cu Tine și cu Cuvântul Tău, cu toate fângăduințele Tale și cu tot planul Tău. Noi să lăsăm în urma noastră tot ce nu este în concordanță cu cele spuse și să facem un început nou împreună cu Tine.

Tu ești Cel dintâi și Tu ești Cel de pe urmă. Tu ești Alfa și Tu ești Omega. Tu ești Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic. Noi Îți mulțumim pentru biruința de pe Golgota care a devenit și biruința noastră conform Cuvântului din Scriptură: „*ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră.*” (1 Ioan 5.4). Credința care a venit astăzi în urma predicării Cuvântului și a fost pusă în inimile noastre va împlini tot ce Ți-am adus noi înaintea tronului Tău, și noi vom fi martorii lucrărilor Tale, a lucrărilor pe care Tu le-ai făcut astăzi.

Noi Îți mulțumim din toate inimile noastre și laudăm împreună puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Îți mulțumim pentru ultima chemare, pentru mesajul pe care Tu ni l-ai trimis înaintea revenirii Tale. Tu ne-ai dăruit Cuvântul Tău descoperit. Noi Îți mulțumim pentru totul în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Doresc să mai întreb dacă este cineva în mijlocul nostru care dorește să fie botezat. Dacă nu așteptăm până data viitoare. Data viitoare precis vor fi mai mulți. Luați loc încă puțin, și le rugăm pe cele două surori dacă mai au o cântare să o cânte.

Rugați-vă și pentru mine în rugăciunile voastre. Sfârșitul săptămânii viitoare vom fi în Roma, după aceea în Orientul Îndepărtat, în Bangkok, Phnom Penh, Ho Chi Minh, până în Vietnam și după aceea în Filipine. După aceea, dacă va vrea Dumnezeu, noi ne vom aduna aici în ultimul sfârșit de săptămână din această lună. Dacă va vrea Dumnezeu în acea sâmbătă vom fi în Austria și după aceea în ultima duminică din această lună vom fi în Zürich. Rugați-vă pentru mine în rugăciunile voastre.

Surorile cântă cântarea [...]. Amin. Cinste și laudă Îi aducem Domnului nostru. Salutați în toate țările vecine, salutați-i pe frații și surorile noastre, salutați-i pe toți în toate popoarele, limbile și națiunile, salutați în toată Africa, salutați în toată lumea. Salutați-i pe toți aceia care iubesc arătarea și revenirea Domnului nostru și pe toți aceia care urmează chemarea Lui.

Eu am înțeles că o soră din Londra dorește să fie botezată. Eu am o rugămintă: dacă este cu puțință – în Londra există o biserică care crede și botează conform Scripturii – poate este un lucru bun ca ea să-și găsească un acasă duhovnicesc în biserica locală. Bisericile locale sunt biblice dar eu n-am voie să le zidesc. Dumnezeu folosește frați în bisericile locale. Datoria mea este să mă duc din oraș în oraș, din țară în țară. În niciun oraș eu n-am predicat mai mult de trei ori; de obicei am predicat o dată sau de două ori și apoi am mers mai departe. Restul îl fac frații slujitori din bisericile locale care împart hrana conform Matei cap. 24. Acolo nu este vorba doar de un slujitor, ci de toți slujitorii care fac parte din Casa lui Dumnezeu și care împart hrana duhovnicească la timpul potrivit. Dumnezeu să binecuvânteze pe toți frații noștri care au și ei parte de vestirea aceasta minunată.

Rugați-vă pentru mine în rugăciunile voastre. Dacă va vrea Dumnezeu, ne vom revedea la începutul lui noiembrie. Dacă cineva dorește să aibă parte de călătoria pe care noi am planificat-o în Israel vă rog faceți totul de cunoscut sorei noastre Elisabeth Fleck.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune. Lăudat și slăvit să fie Domnul și Dumnezeul nostru [...]. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin. Toți să spună: „El ne-a binecuvântat”. Amin. Noi putem să

mergem drumul nostru cu Dumnezeu și cu binecuvântarea Lui. Salutați pe toți, în toate popoarele, limbile și națiunile. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți și să fie cu voi!

Câteodată noi îi amintim pe unii iar pe alții nu; după aceea unii sunt întristați, dar lucrul cel mai bun ar fi dacă n-am mai aminti pe nimeni, decât la cazul general. Domnul Dumnezeul veșnic credincios să fie cu voi toți. El să-Și ridice Fața Lui peste noi toți și să ne dăruiască pacea și binecuvântarea Lui. Până data viitoare, dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi. Haideti să cântăm cântarea: „De noi fii slăvit”. Amin. El ne-a binecuvântat. Domnul să fie cu voi. Fiecare să-i dea mâna celuilalt și urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu. Amin.

Sumar video octombrie 2011

Ewald Frank

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Privim înapoi la un sfârșit de săptămână în care oameni din 16 națiuni diferite s-au strâns împreună cu noi pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Am avut și Cina Domnului și spălarea picioarelor. Despre aceste lucruri am luat cunoștință în „Branham Tabernacle” în 1962, când pentru prima dată am participat cu fratele Branham și ceilalți la Cina Domnului și, de asemenea, la spălarea picioarelor. Fratele Branham m-a rugat să vorbesc, pe scurt, în adunările de dimineață și seară, pentru a-mi da mărturia. De atunci noi practicăm Cina Domnului și spălarea picioarelor.

Subiectul nostru principal rămâne întoarcerea iubitului nostru Domn și Mântuitor, ca Mire, pentru a-Și lua Mireasa acasă, în slavă. Promisiunea este în Ioan 14.1-3, și am face bine dacă am lua în considerare fiecare cuvânt și să-l respectăm în felul cum este scris. Citesc versetele 2 și 3: *„În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*. Așadar, nu există nicio promisiune pentru noi că „Domnul ar veni pe pământ și că va fi cu noi, aici pe pământ”. Nu. El a mers în slavă, în casa Tatălui. „Casa Tatălui” nu este pe pământ, aceste locașuri nu sunt nicăieri pe pământ, ci sunt în slavă. Domnul nostru a mers să pregătească aceste locașuri și acest loc pentru ai Săi, făcându-le promisiunea *„mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”*.

Iubiți frați și surori, este atât de important să credem fiecare cuvânt așa cum este scris. Chiar în Matei 25, unde se aude strigătul: *„Iată, Mirele, ieșiți-l în întâmpinare”*, nu Fiul lui Dumnezeu, nu Fiul Omului, nu Fiul lui David, nu Fiul lui Avraam, ci *„Iată Mirele vine!”* Sunt

diferite venituri ale Domnului. Prima dată El își cheamă Mireasa afară din toate denumirile, din toate semințiile, de pretutindeni de pe pământ, El o cheamă afară chiar acum. Noi credem că promisiunea pe care a dat-o Dumnezeu s-a împlinit: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de ziua Domnului cea mare și înfricoșată*”. Oricine poate citi cum va fi Ziua Domnului.

Prieteni, eu personal cred din toată inima mărturia lui William Branham, cred că este un adevărat om trimis de Dumnezeu, un proroc făgăduit care trebuia să vină înainte de Ziua Domnului, pentru a ne întoarce inimile la Dumnezeu, la Cuvânt, la învățăturile originale ale apostolilor. De aceea, citim despre reșezare, nu doar o pregătire așa cum a fost cu Ioan Botezătorul, ci o reșezare, și el va reșeza. Nu este scris doar în Maleahi 4, ci și în Matei 17.11 și Marcu 9.12.

Prieteni, acum lucrurile devin foarte, foarte serioase: noi nu avem a face cu o promisiune făcută de Maleahi sau de altcineva, ci cu o promisiune legată direct de planul de mântuire până la ultimele momente ale timpului de har, conform căreia toate lucrurile din Biserica Noului Testament vor fi reșezate în felul cum erau chiar la început. Aduceți-vă aminte de Fapte 2.42: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor*”, amintiți-vă de Efeseni 2.20, amintiți-vă de cuvintele lui Dumnezeu „*vă voi restitui toți anii*”. Acest lucru este istorie. Această promisiune a lui Dumnezeu s-a împlinit, iar eu, fratele Frank, am avut marea șansă să fiu cu fratele Branham, fie în Germania sau Statele Unite, nu doar în adunări, ci și acasă la el, am călătorit cu el în aceeași mașină. L-am cunoscut pe fratele Branham ca persoană, ca un om al lui Dumnezeu, ca proroc, am văzut zilele biblice, am văzut repetându-se slujba pe care a avut-o Domnul nostru ca proroc când a fost pe pământ.

Prieteni, ne întoarcem repede la subiectul principal: unii pretind a crede Mesajul, dar apoi vedem că au diferite învățături, chiar și aceea că Domnul Isus s-a întors pe pământ în zilele lui William Branham, deoarece Ioan Botezătorul a fost pe pământ când Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, își îndeplinea slujba. Dar prieteni, vă rog ascultați aceasta: Ioan Botezătorul nu era pe pământ când Domnul și Mântuitorul nostru a murit pe crucea de la Golgota. Și atunci, de ce

ar trebui William Branham să fie pe pământ când Domnul va veni să-Și ia Mireasa în slavă?! Apropo de aceasta, este o greșeală să spui că Domnul se întoarce pe pământ. Nu este deloc adevărat! La Răpire, Domnul nu se întoarce pe pământ. Noi Îl vom întâlni în nori și vom fi luați în slavă la ospățul nunții Mielului. Apoi citiți toate celelalte texte unde scrie că Fiul Omului va veni și orice ochi Îl va vedea sau când Domnul Dumnezeu va veni să stea cu picioarele Lui pe muntele Măslinilor. Există diferite venituri și legături cu planul de mântuire. Noi Îl așteptăm pe Domnul nostru ca Mire. De aceea, Scriptura spune că Mireasa Lui s-a pregătit. De aceea, Scriptura spune că Duhul și Mireasa – nu Biserica – ci Duhul și Mireasa. Mireasa este formată din cei chemați afară și care se pregătesc să-L întâlnească pe Mire. Apropo, aceasta nu va avea loc atunci când va suna din trâmbiță cel de-al șaptelea înger. Dacă citești 1 Tesal. cap. 4, Pavel vorbește acolo despre trâmbița lui Dumnezeu. O, frați și surori, vă rog mai citiți încă o dată Cuvântul lui Dumnezeu și credeți-L așa cum este scris!

Pacea lui Dumnezeu să fie cu voi! Cred că ați primit scrisoarea circulară din octombrie pentru a fi informați despre ce face Dumnezeu acum în întreaga lume. Fiți părtași la ceea ce face Dumnezeu chiar acum! Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste voi în Numele lui Isus Hristos! Amin.